
Sesterské pouto

Olivia Miles

Claire si během prvních pěti minut cesty uvědomila, že s Gabem nikdy neseděla v autě. Bylo hloupé – a moc dobře to věděla – obávat se času stráveného ve vozidle, kde jim společnost dělalo pouze rádio. Prožili spolu spoustu času, vídali se téměř denně, ale tohle bylo jiné. Zde se nemohla spoléhat na rytmus pracovního dne, vymlouvat se na složitý případ nebo hořící termín. Nemohla se vzdálit ke svému stolu, připravovat se na poradu nebo dohánět resty. Co si myslela, když s tím směšným návrhem souhlasila? A na celý týden?

Pronajali si vůz, jelikož ani jeden z nich v New Yorku auto nevladil, a Claire sedla za volant, protože znala cestu. Navíc ji uklidňovalo, že má nějaký úkol. Řízení jí dávalo smysl. Díky tomu se mohla upřít na něco jiného než na muže, jenž seděl v její bezprostřední blízkosti, nebo na fakt, že se brzy střetne tváří tvář sestře, které velmi ublížila. Kromě toho svá slova nemohla vzít zpět, protože to krucinál myslela vážně.

Mohla sestry informovat, že už vyrazila, aby je na setkání dopředu připravila. Věděla však, že o to se již postarala jejich matka. Neodvažovala se odhadovat, co by bylo horší – zhrzená zpráva od Hallie, nebo žádná odpověď.

Nebo textovka od Amy, která by jí poněkolkáté připomněla, že se k Hallie zachovala ošklivě a že by se jí měla omluvit.

„Uvědomuješ si, že co jsme najeli na dálnici, máš klouby na ruku celé bílé?“ Gabe se tvářil užasle a Claire zajímalo, jak dlouho čekal, než poznámku vyslovil.

Měli za sebou první půl hodinu a ona připustila, že má pravdu. Ramena i krk měla ztuhlé a stálo ji značné úsilí, než uvolnila sevření volantu.

„Odvykla jsem řízení,“ prohodila vyhýbavě.

„A já jsem myslel, že za to může setkání s tvou rodinou,“ odpověděl Gabe.

Zpražila jej nelítostným pohledem, načež zrak opět upřela na silnici. Byl hustý provoz a to poslední, co potřebovala, byla srážka s jiným automobilem.

I když...

Ne. Ne, na nic takového nemyslela. Ano, lehká dopravní nehoda by posloužila jako dokonalá výmluva k pozdnímu příjezdu, jenž by se mohl protáhnout až na den svatby, nehodlala si však zkazit čistý řidičský záznam, jen aby se vyhnula své rodině.

Gabe opět uhodil hřebík na hlavičku. Neznervózňovala ji dlouhá cesta, ale její cíl. Mířila do Chaloupky na pláži, kde zažila nejlepší i nejhorší chvíle svého života. Poslední dvě návštěvy Zátoky naplaveného dříví se týkaly otcova pohřbu a sestřiných zásnub. Obě události by nejráději pustila z hlavy. A jak se tradovalo – do třetice všeho nejhoršího.

„Připomeň mi, s kým budu mít tu čest,“ změnil téma Gabe.

„No, vzdálená rodina nás svou návštěvou poctí až ve čtvrtek.“ Claire si dokázala snadno představit, jaký chaos dům plný lidí způsobí. Stále patřil celé rodině a každý v něm byl vítán.

Dokonce i ona.

„Za každou cenu se musíme vyhnout Pam a Nedovi,“ instruovala ho. A přestože byl do její rodinné situace již zasvěcený, rozhodla se vše zopakovat, aby byl v obraze, aby se vyhnuli nebezpečí a aby jejich malá vymyšlená romance působila věrohodně. „Rodina z otcovy strany.“ Vyjmenovala další a v duchu si představovala, jak se velký dům se šesti ložnicemi pomalu scvrkává.

„A tvoje máma si nechává říkat Bunny, což je zkráceně Bernice. Přezdívku si vysloužila od tvého otce na prvním rande a už jí zůstala,“ odrecitoval.

Udělal to na ni dojem. „Páni, já ti toho o mojí rodině navykládala opravdu hodně,“ poznamenala.

Všechno mu však neřekla.

Potěšilo ji, že si pamatuje nejmenší detaily, dokud jí nedošlo, že on, stejně jako ona, byl přehnaně ambiciózní a pyšnil se tím, že kvůli svým klientům

vyvíjí mimořádné úsilí, věnuje jim volný čas a učí se jejich životopis zpaměti.

„Vypadáš nesvá,“ podotknul.

„Vážně?“ Claire se snažila uvolnit, ale příliš se jí to nedařilo. Byla nervózní a nedokázala se přetvařovat, zvláště před člověkem, který ji znal lépe než kdokoliv jiný. „Mrzí mě, že jsem Hallie dopředu nevarovala. Máma jí o mém příjezdu určitě řekla, ale já s ní nemluvila od minulého léta.“

„Jakmile překonáte počáteční rozpačitost, bude určitě všechno jako dřív,“ uklidňoval ji Gabe.

Možná ano. Máma se za ni pravděpodobně už přimluvila. Sdělila Hallie, že přijede o týden dříve, aby ji podpořila a aby všechno urovnala.

Navíc Gabe byl velmi rozumný. Podobně jako Claire se na svět odmítal dívat přes růžové brýle. Viděl zármutek i zášť. Byl realista a nebál se upřímnosti.

„Už dost o mojí rodině,“ zavrtěla hlavou a opřela se do sedadla. V rame-nou cítila napětí a v prstech křeč, a to je čekalo ještě několik hodin cesty. „Pojďme si promluvit o případu Jones–Smithová.“

Ano. O práci mohla mluvit donekonečna. Díky ní nemusela myslet na vlastní starosti. Díky ní měli s Gabem společné téma. Spojovala je a Claire v ní našla útočiště, kde měla vše pod kontrolou.

Na chvíli nepřemýšlela nad tím, co se stane, až zastaví před starým domem, který kdysi milovala stejně vroucně jako její otec, a až setkání – a jejich malá léčka – nabude reálné obrysy, před nimiž nebylo cesty zpátky.

Přesvědčení, že návrat přece jen nemusí dopadnout špatně, se rozplynulo, jakmile vjeli do města a přivítal je dřevěný nápis *Zátoka naplaveného dříví*.

„Kdybych tu vyrostl já, nikdy bych odsud neodešel!“ prohlásil Gabe a málem si vykroutil hlavu. Obdivoval centrum města, jeho dlážděné ulice a malebné obchůdky, jejichž majitelé se předháněli v tom, kdo kolemjdoucím předvede nápaditější výlohu. Pak se jim v celé kráse ukázal přístav a široký pás oceánu, do kterého vstupovaly obrovské útesy, jejichž bílé stěny byly v ostrém kontrastu se zářivě modrým nebem.

„Já jsem sem jezdila jen na prázdniny. Kromě toho dům brzy zdědí Hallie.“ A ona pochybovala, že ji sem ještě někdy pozve.

„Mrzí tě to?“ zeptal se Gabe. „Že jsi ho nedostala ty?“

Claire málem vyprskla smíchy, avšak část sebe samé, která chatičku kdysi milovala, ji v tom zabránila a zatřpklost vystřídala jiná emoce, jíž se dlouhodobě snažila vyhýbat. Tou emoci byl smutek.

„Hallie zde bydlí už dlouho, takže dává smysl, že ho dostane ona. Navíc se z ní stane první nevěsta své generace a takhle to v naší rodině zkrátka funguje už od našich praprarodičů.“ Amy dům milovala nejvíc a Claire si dokonce chvíli myslela, že do toho praští jako první, jenže pak jí Logan zlomil srdce.

Claire nemohla myslet na dům, aniž by se jí v hlavě nevyrojily vzpomínky s ním spojené. Ranní běh s tátou, úžasně chvíle, při kterých závodili, kdo dříve doběhne na verandu, načež ji vždycky nechal vyhrát. Deštivá odpoledne, kdy se s knížkou schoulila do jeho pracovny, a zatímco on tukal do klávesnice počítače, ona se spokojila s jeho tichou přítomností. Tancování v kuchyni, při kterém jí dovolil stát na svých nohou a úmyslně narážel do lednice, jen aby ji rozesmál.

Zabočila a žaludek se jí nepříjemně zhoupl, protože věděla, že za čtyři minuty je cesta dovede k Chaloupce na pláži. Za pět, pokud sundá nohu z plynu.

„To jsi ze shledání se svou sestrou vážně tak nervózní?“ Gabeovi nic neuniklo.

Ohlédla se po něm. Copak jí viděl až do hlavy?

Nešlo jen o setkání s Hallie. Nebo s Amy. Děsila se rovněž toho, že se bude muset postavit tváří tvář rodinnému domu. A minulosti. A pocitům, které v ní vyvolávají.

„Ale prosím tě, je to moje sestra. Co by mi tak mohla udělat?“

Byla toho však spousta. Mohla ji vyhodit. Říct jí, že není zvaná na hostinu ani na obřad.

„Proto jsem tady já,“ zazubil se Gabe. „Každý se před novým nápadníkem bude chtít ukázat v tom nejlepší světlo.“

Pořádně se nadechla. Mohla v to alespoň doufat.

Pak se mezi stromy, jejichž listy se pomalu zbarvovaly do podzimních tónů, objevil milovaný dům. Navštívila jej snad stokrát, ale když jej viděla po delší době, pokaždé na ni zapůsobil.

Nepříznivé podnebí cedrové obložení zbarvilo do šeda, avšak obklady kolem oken byly dokonale bílé, jelikož se na ně kvůli vysokému množství soli

ve vzduchu minimálně jednou za čtyři roky nanášela nová ochranná vrstva laku. Rozlehlou verandu lemovaly červené květy hortenzie.

Když zaparkovala, všimla si, že oceán je dnes mimořádně klidný. Oba zírali před sebe a v autě se rozhostilo ticho. Claire se na okamžik uvolnila – dokud se s třísknutím nerozrazily zadní dveře a na prahu se neobjevila máma s Amy a Hallie v patách.

A než se stihla s Gabem na čemkoliv domluvit, otevřel dveře a vystoupil ven.

„Dobrý den!“ zvolal, zamával a nahodil přátelský úsměv. Claire si s těžkostí rozeplula bezpečnostní pás, oběhla auto a postavila se vedle něj, nikoliv aby se předvedla, ale protože jej potřebovala mít po svém boku, aby jí vrátil nohama na zem. Aby jí připomněl, že má vlastní život. Skromný život bez fanfár a bez divokých fantazií.

„Claire!“ Matka seběhla ze schodů. „Nevěděla jsem, že si přivedeš doprovod.“ Při pohledu na Gabea zmatením vykulila oči. Působila téměř komicky.

Jen počkej, ušklíbla se v duchu Claire.

„To je Gabe,“ představila ho, když matku letmo objala a políbila na tvář. Možná by nemusela nic dodávat. Nebo by mohla říct pravdu. Byl to její kamarád. Kolega. Pracovali na společném případu.

„Její přítel,“ doplnil Gabe a natáhl k Bunny ruku.

A bylo to. Teď už nebylo cesty zpět.

Claire se na matku styděla podívat. Dokonce i ptáci na stromech ztichli, když Gabe obtočil paži kolem jejího pasu a přivinul si ji blíže k tělu, až skoro ztratila rovnováhu.

Zatnula zuby a přiměla se k úsměvu, zatímco se v duchu přemáhala, aby se od něj neodtáhla.

„Přítel!“ Matce se ve tváři odrážela radost, jako kdyby se právě dozvěděla, že se z ní brzy stane babička – k čemuž nejspíš zanedlouho dojde, ale rozhodně ne Claiřinou zásluhou.

Přepadl ji pocit vinny. Byla přesvědčená, že se nezachovali správně, pak se však podívala na sestry, jež stále vyčkávaly na verandě, a vzpomněla si, proč s plánem vlastně souhlasila.

Využila situace, aby se vymanila z Gabeova sevření, a vykročila k domu, kde sestry stály bok po boku a v očích se jim zračil nefalšovaný šok.

Super. Gabe skutečně posloužil jako dokonalé rozptýlení napětí, jež mezi nimi panovalo. Hallie pohodila zlatavou hřívou a vyrazila jim naproti jako první. Claire na místě zamrzla. Snažila se odhadnout sestřinu reakci a zároveň před ní pomalu rozevírala náruč. Hallie na ni však nedbala a nejprve vřele a dlouze objala Gabea, načež si s Claire vyměnila váhavý pohled a pak i kratší a daleko odměřenější objetí.

Zasloužila si to, samozřejmě. Přesto ji to ranilo.

Bunny se tvářila potěšeně, ale zároveň polekaně. Podívala se na Amy, která musela u svatební hostiny uvolnit jedno místo u stolu.

„Doufám, že vám nepůsobím potíže!“ omlouval se Gabe galantně. „Uvolnil jsem se z práce na poslední chvíli.“

Dobře. Velmi dobře. Claire tiše přikývla a věnovala mu pochvalný úsměv.

„Vůbec ne. V zasedacím pořádku stejně bude pár změn.“ Amy směrem k Hallie nadzvedla obočí a pak přistoupila. „Ahoj, Claire.“

„Ahoj, Amy.“ Objaly se a Claire díky Amyině uvolněnému úsměvu došlo, že oproti nejmladší sestře vůči ní již nechová žádnou zášť. Nebo si možná jen oddechla, že Claire přichází v míru, čemuž jistě dopomohl i nečekaný host.

Musela jen odčinit, co napáchala. Vyčistit vzduch. Třeba bude mít dnes příležitost si s Hallie promluvit o samotě.

Ale dát jí požehnání? To už by na ni bylo příliš.

„Večeře je hotová,“ oznámila Bunny. „Určitě umíráte hladu.“

Claire se chtěla urychleně odebrat do kuchyně, zvlášť když se síťové dveře znovu otevřely a na verandu vkročil Josh. Zvedl ruku a zamával.

Zdálo se, že budoucí švagrové rovněž již nic nevyčítá.

„Ahoj, Joshi!“ Aniž by pohledem zavadila o Hallie, přivítala se u scho-diště s jejím nastávajícím. Bože, vždyť stále vypadá jako puberták!

Pozdravili se a pánové si potřásli pravicí.

Josh byl s nečekanou návštěvou spokojený. „Konečně nade mnou nebudou mít ženský převahu!“

Hallie se postavila vedle něj a chytla ho za ruku, zatímco si Claire změřila vyčítavým pohledem. „Myslím, že jsme stále v přesile, a jsem ráda, že se k nám přidá další host.“

Stejně jako sestry i Joshe Gabeův příjezd zmátl, překvapil i potěšil. Claire si uvědomila, že Gabe byl první muž, kterého za celý svůj dospělý život rodině představila.

Což znamenalo, že nejspíš věřili, že on je ten pravý. Že zasnuby jsou na spadnutí. Že se chtějí usadit.

Jaké jim přivodí zklamání, až jim při nejbližší příležitosti oznámí, že se s Gabem rozhodli zůstat jen přáteli.

Možná jim to bude jedno. Možná jim bude protivný.

Jenže podle toho, jak se matce rozzářily oči, když Claire vzala za ruku, pochopila, že k tomu nejspíš nedojde.

Takže místo toho, aby zažehnala staré problémy, si nejspíš zadělala na nové.

Večeře v Chaloupce na pláži bývaly vždy hlučné, obvykle v početné společnosti, s vínem a jídlem servírovaným uprostřed stolu, aby se mohl každý obsloužit sám. Formální a hektický život, který znali z Bostonu, lusknutím prstu nabral uvolněnou atmosféru a dnes večer tomu nebylo jinak.

Claire se podívala na Joshe, jenž si zrovna nabíral plnou lžici brambor a s úsměvem na tváři nechal mísu kolovat kolem stolu. Zdálo se, že její nevybírání slova ho neranila, což situaci velmi ulehčovalo. Poznámka byla ostatně mířená na Hallie, šlo o výměnu názorů mezi sestrami. Co bylo tak špatného na návrhu, aby roztáhla křídla a randila i s jinými chlapci, než se zaslíbí jedinému, kterého kdy políbila, v jediném městě, ve kterém kdy žila, kromě bostonského předměstí?

Podle rodiny se zachovala nanejvýš nevhodně. Musela uznat, že moc dobře si to nenačasovala. Avšak nedávala to za vinu přemíře alkoholu ani emocím, které se v ní po příjezdu vzedmuly. Za tím, co řekla, si stála.

A to byl ten problém.

„Škoda že se k nám tvoji rodiče dnes nemohli přidat,“ prohodila matka směrem k Joshovi.

„Víte, jak je v klubu rušno, zvláště na konci sezóny. Každý si chce urvat poslední místo na terase.“

Mrknul na Hallie, která se jako na povel rozzářila – vzpomněla si, že na zmiňované terase se seznámili.

Claire měla co dělat, aby neobrátila oči v sloup. Pak se pohledem setkala s Gabem sedícím naproti. Usmála se na něj s vědomím, že jde o jediného člověka v místnosti, který jí skutečně rozumí. A má ji rád takovou, jaká je.

„Takže jak dlouho spolu chodíte?“ ozvala se Amy, která dosud zůstávala zticha.

Claire si se staženým žaludkem dolila víno. „Krátce.“

„Ale známe se roky,“ dodal Gabe.

„A jak jste se poznali?“ vyzvídala matka.

Šlo o obyčejnou otázku, na kterou se Claire připravila. Dokonce si v autě dopředu nachystali několik scénářů a smáli se nad vymyšlenými historkami, které se předháněly v absurdnosti (měli se poznat na semináři o kočičím krmení, na setkání anonymních sexuálních delikventů nebo měl jeden druhého nabrat při stopování). Nakonec se však rozhodli, že bude nejlepší držet se pravdy a zbytek, ať si lidé domyslí. Neslušelo se, aby kvůli ní Gabe lhal, a ona sama se rovněž nedokázala přetvařovat. Kromě toho ji rodina moc dobře znala a brzy by prokoukla, že jim větší bulíky na nos.

Pokud se nebudou příliš vyptávat, mělo by to klapnout.

„Pracujeme spolu,“ odpověděla. „Gabe je taky právník.“

Odpověď nikoho nepřekvapila. Koneckonců věděli, že v práci tráví většinu dne a že v kanceláři prakticky přespává. Dávalo smysl, aby partnera našla právě tam.

„Vlastně jsme do firmy nastoupili ve stejný den,“ doplnil Gabe.

„Aha!“ Hallie se na starší sestru obrátila s užaslým pohledem. „Takže se s Gabem znáte skoro tak dlouho jako já s Joshem! A navíc spolu pracujete!“

Claire se natáhla pro sklenici a trochu z ní upila. Pokud chtěla Hallie porovnávat svůj vztah s Joshem s Clairiným (falešným) vztahem s Gabem, pak jí unikalo několik klíčových faktů. Například ten, že Claire se s Gabem seznámila, když už byla dospělá.

Měla to na jazyku, vzpomněla si však na svůj slib. Cítila na sobě Amyiny oči. Čekala a soustředěně ji pozorovala. Matka zase několik vteřin ani nemrkla a zdálo se, že tak setrvává, dokud Claire nepromluví.

Gabe ji našťěstí předběhl.

„Byla v kanceláři mým prvním spojencem,“ přiznal. „Většinu dní se do práce těším jen díky ní.“

Claire na něj vykulila oči. Byla to pravda? Pak jí došlo, že se jen drží své role. Dokázal být velmi přesvědčivý.

„Věděl jste, že si Claire v dětství ráda hrála na obchodnici?“ Matka se uchechtla a zcela ignorovala Clairin vyděšený výraz.

Gabe se na ni otočil a s pobavením se naklonil dopředu. „Ale to bych moc rád viděl.“

„Všechny nás postavila do latě!“ přidala se Amy a zuřivě přikývla. „Vždycky si hrála na velkou šéfovou a já s Hallie jsme jí dělaly asistentky.“

„Já jí musela nosit věci,“ postěžovala si Hallie, aniž by se na Claire podívala. Přesto se jí ve tváři mihl jemný úsměv, když pravila: „Jako třeba sušenky. Čokoládové z máminých tajných zásob.“

„Hele! Vždycky jsem se divila, kam se mi ztrácejí.“ Bunny na nejstarší dceru přes stůl zamrkala a v Claire se rozlil hřejivý pocit úlevy.

Milovala svou rodinu. Ráda s ní trávila čas. Zároveň ji však zraňovaly vzpomínky na lepší, jednodušší časy, kdy se domem nesl smích a radost.

„Ale samozřejmě ze všeho nejradši si hrály na...“

Ach ne. Ne! Claire matku zpražila varovným pohledem. To snad ne! Bunny se nyní láskyplně rozplývala nad Hallie, protože tato noc byla hlavně o ní. Stejně jako celý týden. Ale Claire toho byla součástí. Dobrovolně přijela dříve a zasedla k tomuto stolu, zatímco přísedící pomalu odhalovali všechna její tajemství.

Tedy skoro všechna.

„Svatbu!“ Hallie se něžně zadívala na Joshe, ten se naklonil a vzal ji za ruku.

Ušel Claire nepatrný úšklebek? Ano, soudě podle toho, jak se na ni Amy zatvářila. Kruci.

Snažila se uvolnit a opět se napila vína. Dávala si pozor, aby to nepřehnal, i když si o to dnešní večer říkal. Byla napjatá a nesvá nejen kvůli nevyřešenému sporu mezi ní a její sestrou. Gabe se nacházel v jejím rodinném domě a dozvídal se o ní věci, o kterých by nejraději pomlčela.

„To si velmi rád poslechnu,“ zvolal nadšeně a šibalsky se na ni zaculil.

„Když byla Hallie malá, vždycky předstírala, že je družička,“ začala Amy. „S nadšením sbírala květiny a pak jejich okvětní plátky rozhazovala v uličce, kterou jsme si vytvořily z jídelních židlí.“

„A ty jsi byla nevěsta?“ zeptal se jí Gabe.

„Kdepak. Na nevěstu si nejčastěji hrála Claire!“ vyhrkla Bunny zvesela. „Měla závoj i všechno ostatní.“

„Závoj?“ zopakoval Gabe.

„Můj závoj,“ pokračovala matka. „Ten, v němž jsem se vdávala a který si na hlavu nasadí i Hallie.“

„Pokud ho najdeme,“ povzdechla si nejmladší sestra.

Claire se po ní zmateně ohlédla. Málem na něj zapomněla. Vytěsnila to z hlavy, tak jako další pošetilé aktivity, které se sestrami pod touto střechou podnikaly.

Podle Gabeova nadšeného výrazu však pochopila, že on jí podruhé zapomenout nedovolí.

„A já si myslel, že jsi dělala úřednici!“ zasmál se.

„Prosím tě. Víš přece, co si myslím o svatbách.“

„Co si myslíš o svatbách?“ vyzvala ji Hallie.

Krucinál. Claire se natáhla pro sklenici, ale pak si to rozmyslela a odložila ji. Zadívala se sestře do očí. Chtěla k ní být upřímná, ale nerada by ji ranila. Chtěla, aby pochopila, že sňatek v pětadvaceti letech – po vzoru své matky – s jediným klukem, se kterým kdy randila – po vzoru své matky – nezaručuje dokonalý život.

„Jen to, že minimum párů zvládne dlouhodobý vztah. A i kdyby se jim to snad podařilo, není vždy všechno tak růžové, jak se zdá,“ odpověděla opatrně.

Hallie přimhouřila oči. Amy se napila vína a Josh si na talíř nabral další porci brambor.

„Ve své profesi se spíše setkáváme s manželstvími, která krachují,“ vysvětlil Gabe spěšně.

Byla mu za jeho oporu vděčná. Předsevzala si, že si dnes víno už nenaleje, přestože v sobě měla pouze jednu sklenku.

„I když kolem sebe vidíme jen samé zklamání, řekl bych, že dokonce i Claire se jednou za čas ráda nechá dojmout šťastným koncem,“ řekl ještě.

„Ano, ale na ty jsem už před nějakým časem přestala věřit,“ odsekla Claire s nadějí, že je s trapnými historkami konec.

„Ale já jsem nemluvil o tvém převlékání za nevěstu,“ zavrtěl hlavou. Claire zadržela dech a strachovala se, co má za lubem. „Jen díky Claire se ze mě stal skalní fanoušek Nory Ephronové. *Samotáře v Seattlu* jsem viděl asi pětkrát. A poprvé mi u něj dokonce ukápla slza.“

Na toto téma se bavili v počátcích svého přátelství. Nikdy předtím žádný film od Nory Ephronové neviděl, zatímco ona i její sestry znaly každý zpa-měti. Nadiktovala mu názvy. Slíbil, že se na filmy podívá, přestože se o nich už nikdy nezmínil.

Možná je shlédl se svými četnými partnerkami.

Páni, vážně se do toho opřel. Měla by ho po dnešní večeři upozornit, aby zařadil zpátečku. Jedna krize byla zažehnána.

A ona mohla jen doufat, že nenastane další.

Přeložila Nikola Polzerová